

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 24/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 217/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 217/2007.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu, ktorá bola vedená pod sp. zn. 16 C 217/2007 a ktorú podľa neho sudkyňa JUDr. A. S. zmarila protizákonným spôsobom – bez prerokovania veci.

Sťažovateľ podal návrh na obnovu konania vedený na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 139/09. Podľa sťažovateľa toto konanie sa zákonná sudkyňa JUDr. G. D. „*pokúša zmariť a napodobniť predchádzajúcu sudkyňu*“.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 217/07, prikázal okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 €. Zároveň sťažovateľ žiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

V navrhovanom petite sťažnosti sťažovateľ neuvádza porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a nenamieta porušenie práv uznesením okresného súdu č. k. 15 C 139/2009-12 zo 4. augusta 2009, ktoré uvádza v sťažnosti, a preto ústavný súd uvedené považoval iba za súčasť jeho argumentácie sťažnosti.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 217/2007.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti, v ktorej sťažovateľ za porušovateľa svojho práva označil okresný súd, vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu už tvrdené porušovanie práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru netrvalo. Rozsudok okresného súdu č. k. 16 C 217/2007-143 bol vyhlásený 23. apríla 2008, teda konanie, ktorým malo dochádzať k namietanému porušeniu práva sťažovateľa, bolo skončené 23. apríla 2008. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 16. decembra 2009.

Z obsahu listu sťažovateľa zo 4. júla 2008 doručeného okresnému súdu 8. júla 2008 vyplýva, že „*Žalobca nepodal odvolanie a nechce odvolacie konanie.*“.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd nad rámec uvedeného uvádza, že sťažovateľ v sťažnosti argumentuje aj porušením základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 15 C 139/2009-12 zo 4. augusta 2009, ktorým tento súd odmietol návrh sťažovateľa z 8. júla 2009. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6 Co 302/09-15 z 30. septembra 2009 tak, že uznesenie okresného súdu zo 4. augusta 2009 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ v sťažnosti nenamietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a nenamietal ani porušenie svojich práv uznesením okresného súdu č. k. 15 C 139/2009-12 zo 4. augusta 2009, ktoré uvádza v sťažnosti, a preto ústavný súd uvedené považoval iba za súčasť jeho argumentácie.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie označeného základného práva uznesením okresného súdu č. k. 15 C 139/2009-12 zo 4. augusta 2009 mohol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako podanú

oneskorene, ale pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2010